

Najświętsza Maryja Panna, Matka i Mistrzyni życia duchowego

1. Maryja wzorem w porządku wiary, nadziei i zjednoczenia z Chrystusem
2. Maryja wzorem macierzyństwa i dziewictwa
3. Maryja wzorem służby dla kapłanów
4. Maryja niewyczerpanym wzorem doskonałości dla biskupów
5. Maryja wzorem dla wszystkich wiernych

Sobór Watykański II uwydatnił związek Najświętszej Maryi Panny z Kościołem. Dziewica z Nazaretu osobiście uczestniczyła w dziele Odkupienia wraz z Synem i Jemu podporządkowana stała się Matką Chrystusa i ludzi. Jest szczególnym członkiem Kościoła i cieszy się godnością duchowego macierzyństwa wobec odkupionych.

Najświętsza Dziewica jako najdoskonalsza osoba określona została jako „typus et exemplar”, to znaczy „typiczne wyrażenie” i „najdoskonalszy wzorzec” dla całego Kościoła. Maryja jest najdoskonalszym wzorem współpracy ludzi z dziełem zbawienia, którego wierni dostępują w Kościele, jest matką ludzi:

„miłością współdziałała, aby wierni rodzili się w Kościele” (por. KKK, 63).

Matka Kościoła jest dla niego wzorem w porządku wiary, nadziei i zjednoczenia z Chrystusem. Pismo św. nazywa członków Kościoła „mieszkaniami Ducha Świętego” (1Kor 6, 19; Rz 8, 26). Sobór stwierdza, że Najświętsza Dziewica jest „świętym przybytkiem Ducha Świętego” (KKK, 53), „jakby utworzona i ukształtowana jako nowe stworzenie” (KKK, 56), jest doskonałym wzorem dla Kościoła i wiernych (por. S.C. Napiórkowski OFMConv. i ks. J. Usiądek, *Matka i Nauczycielka*, s. 243-245).

Przede wszystkim jest wzorem dziewicy i zarazem matki. „W tajemnicy bowiem Kościoła, który sam także nazywany jest matką i dziewicą, Błogosławiona Dziewica Maryja przodowała najdoskonalej i osobliwie, stając się wzorem dziewicy i zarazem matki” (KK, 63).

„Maryja zanim zacznie pełnić macierzyńską misję wobec ludzi, jest Matką Jednorodzonego Syna Bożego, który stał się człowiekiem. Natomiast Kościół jest matką, ponieważ rodzi duchowo Chrystusa w wiernych i spełnia misję macierzyńską w odniesieniu do Członków Mistycznego Ciała. Tak więc Maryja stanowi dla Kościoła doskonały wzór właśnie ze względu na swój niepowtarzalny przywilej Matki Boga.”

Kościół staje się matką obierając sobie jako wzór Maryję. Sobór tak o tym mówi: „Kościół, rozważając Jej tajemniczą świętość i naśladowując Jej miłość oraz spełniając wiernie wolę Ojca, dzięki przyjmowanemu z wiarą słowu Bożemu sam także staje się matką: przez przepowiadanie bowiem i chrzest rodzi do nowego życia synów z Ducha Świętego poczętych i z Boga zrodzonych” (Lumen gentium, 64; por. JPoMB, t. IV, s. 285n).

„Maryja jest dla Kościoła wzorem macierzyństwa, ale również i dziewictwa. Konstytucja Lumen gentium przypomina także, że dziewictwo Maryi, będące wzorem dziewictwa Kościoła,

zawiera również wymiar fizyczny, poczęła Ona bowiem Jezusa za sprawą Ducha Świętego w sposób dziewiczy, bez udziału męczyzny. Maryja jest Dziewicą w ciele i Dziewicą w sercu, o czym świadczy Jej pragnienie życia w głębokim zjednoczeniu z Panem, zdecydowanie wyrażone w chwili zwiastowania. Dlatego Ta, którą nazywamy „Panną nad pannami” stanowi dla wszystkich najlepszy wzór czystości oraz całkowitego daru dla Pana. Jednak w sposób szczególny czerpią z Niej natchnienie chrześcijańskie dziewice oraz ci, którzy poświęcają się w sposób radykalny i wyłączny Panu w różnych formach życia konsekrowanego.

Zachęca Ona wszystkich chrześcijan do przeżywania ze szczególnym zaangażowaniem czystości, zgodnie z własnym stanem, i do zawierzenia się Panu w różnych okolicznościach życia.

Spoglądając na Dziewicę młodzi szukający prawdziwej miłości wzywają Jej macierzyńskiej pomocy, by zachować czystość.

Maryja przypomina małżonkom podstawowe wartości małżeństwa i pomaga im walczyć ze zniechęceniem oraz panować nad żądzami, które chcą zawładnąć sercem. Jej całkowite oddanie Bogu jest dla nich bodźcem, by żyć we wzajemnej wierności i stawiać czoło trudnościom zagrażającym małżeńskiej jedności” (JPoMB, t. IV, s. 288n).

Ojciec święty Jan Paweł II wskazuje również kapłanom Maryję jako wzór postępowania. W liście do kapłanów na Wielki Czwartek napisał: Obok Chrystusa – Sługi nie możemy równocześnie zapomnieć o Tej, która jest «Służebnicą» – o Maryi. Wiemy od św. Łukasza, że w decydującym momencie Zwiastowania Najświętsza Dziewica wypowiedziała swoje fiat: «Oto ja służebnica Pańska» (Łk 1, 38). Odniesienie kapłana do kobiety jako matki i siostry, dzięki maryjnej tradycji wzbogaca się o jeszcze jeden aspekt, to mianowicie aspekt służby na wzór Maryi - Służebnicy. Jeśli kapłaństwo ze swej natury jest służebne, trzeba

przeżywać je w jedności z Matką, która jest Służebnicą Pańską. Wtedy nasze kapłaństwo zabezpieczymy w Jej rękach, więcej, w Jej sercu i uczynimy je szeroko otwartym dla wszystkich. Uczynimy je płodnym i zbawczym, w każdym wymiarze" (JPoMB, t. I, s. 161).

Biskupom także zwrócił uwagę Ojciec święty, iż „Maryja jest niewyczerpanym wzorem doskonałości. Nawet wtedy, gdy usilnie staramy się Ją naśladować. Ona zawsze może jeszcze czegoś nas nauczyć. Świętością i czystością Maryja przewyższa w sposób absolutny całą resztę rodzaju ludzkiego, naznaczoną skutkami grzechu, z których musi się wyzwalać przez nawrócenie i pokutę. Maryja, w odróżnieniu od wszystkich nas grzeszników, nie potrzebowała pokuty ani szczególnych praktyk ascetycznych. Będąc bowiem absolutnie niewinna, nie miała żadnych powodów do ascezy. Jej cierpienia, podobnie jak cierpienia Jej boskiego Syna, były pokutą nie za własne grzechy, ale za grzechy ludzi, dziedziców Adama.”

„Maryja jest wzorem doskonałości nie tylko dzięki temu, że jest dla nas absolutnym i najczystszy ideal, ale również dlatego, że przewodzi nam, uczy nas i udziela nam konkretnych rad na co dzień, w tym wszystkim, co wiąże się ze stopniowym urzeczywistnianiem tego ideału w życiu. Maryja... przoduje nam w pielgrzymce ku niebieskiej ojczyźnie, wskazując drogę, chroniąc od zasadzek i niebezpieczeństw, pomagając w zwalczaniu zła, wspierając w trudzie i cierpieniu” (JPoMB, t. III, s. 30n).

Wierni różnych stanów, dzieci i młodzież, dorośli i starcy szukają u Najświętszej Maryi Panny pomocy i wsparcia w doczesnych niedostatkach, ale także, kiedy pragną znaleźć życie i uzyskać łaskę u Pana.

S. Faustyna, Apostolka Miłosierdzia Bożego, napisała w swoim Dzienniczku w 1933 roku w czasie rekolekcji przed ślubami wieczystymi: „O Maryjo, Matko moja, proszę Cię pokornie, okryj

mą duszę swym płaszczem dziewiczym, w tym tak bardzo ważnym momencie życia mojego, abym się przez to stała miłszą Synowi Twojemu, abym mogła godnie wysławiać Miłosierdzie Syna Twojego przed całym światem i przez wieczność całą" (Dzienniczek 220). W całym życiu S. Faustyny również Najświętsza Maryja Panna była dla niej Mistrzynią życia duchowego. Widać to szczególnie z następujących słów: „...Pozostałam sama z Matką Najświętszą, która mnie pouczyła o woli Bożej, jak ją w życiu stosować, poddając się całkowicie Jego najświętszym wyrokom. Niepodobna się podobać Bogu nie pełniąc Jego świętej woli – Córko moja, polecam Ci usilnie, abyś wiernie spełniała wszystkie życzenia Boże, bo to jest najmilsze Jego oczom świętym. Bardzo pragnę, abyś się w tym odznaczyła, to jest w tej wierności, w pełnieniu woli Boga. Tę wolę Boga przelóż ponad wszystkie ofiary i całopalenia. Kiedy mówiła do mnie Matka Niebieska, wstępowało w duszę moją głębokie zrozumienie tej woli Boga" (Dzienniczek, 1244).

Kiedy rozważa się pouczenia Matki Najświętszej o woli Bożej skierowane do s. Faustyny, na myśl przychodzą słowa Jej Syna: „Bo kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie, ten mi jest bratem, siostrą i matką" (Mt, 12, 50).

